

Spoštovani kristjani in vsi ljudje dobre volje!

Po možnosti naj bolniki, ki prihajajo na zdravljenje v bolnišnico, že doma opravijo spoved, prejmejo sv obhajilo in, če je bolezen resna, tudi bolniško maziljenje. Tako ostanejo tudi v času zdravljenja na poseben način povezani z domačo župnijo in domačim duhovnikom. Obenem pa se tako tudi duhovno pripravijo na življenje v bolnišnici, ki ni vedno lahko.

Vsak bolnik v bolnišnici, ki čuti in želi prejeti zakramente, lahko popolnoma svobodno izrazi željo, da ga obišče bolnišnični duhovnik.

Bolnikom, ki sami ne morejo prositi za ta obisk, naj pri tem pomagajo svojci ali njihovi najbližji. Za pomoč pri tem pa se bolniki in svojci lahko obrnejo tudi na zdravstvene delavce, predvsem oddelčne medicinske sestre.

MISEL OB ZAČETKU MESECA

Papeževa poslanica za 29. svetovni dan bolnikov...kratek povzetek

Dragi bratje in sestre, zapoved ljubezni, ki jo je Jezus zapustil svojim učencem, dobi svojo konkretno uresničitev tudi v odnosu z bolniki. Družba je toliko bolj humana, kolikor bolj zna poskrbeti za svoje krhke in trpeče člane in to zna storiti z učinkovitostjo, ki jo spodbuja bratska ljubezen. Prizadevajmo si za ta cilj in storimo to tako, da nihče ne bo ostal sam, da se nihče ne bo čutil izključenega in zapuščenega. Vse bolnike, zdravstvene delavce in tiste, ki se žrtvujejo za trpeče, izročam Mariji, Materi usmiljenja in Zdravju bolnikov. Iz Lurške votline in iz svojih nešteti svetišč po vsem svetu naj podpira našo vero in naše upanje ter nam pomaga, da bomo drug za drugega skrbeli z bratsko ljubeznijo. Vsem in vsakemu posebej iz vsega srca podeljujem svoj blagoslov.

Kratka statistika v letu 2020

Krst v sili : 11, iz cerkvenega zakona 6, iz zunaj zakonske skupnosti : 5

Bolniško maziljenje je prejelo 1125 bolnikov

Dragi verniki darujmo za svete maše (za svoje pokojne sorodnike, za zdravje v družini, za blagoslov pri delu, za srečen zakon, za uspeh v šoli, za starše, za prijatelje itd.

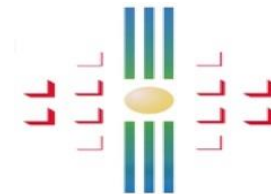
IBAN SI56 [0201 0026 2266 432](#),s pripisom : mašni dar). Iskrena hvala za vaš dar
Hvala!

Izdala: Bolniška župnija, Trubarjeva cesta 80, 1000 Ljubljana

Dežurna številka: 041/613-378

Sliki vir: p. Antun Radovanić

Odgovarja: p. Vladimir Rufin Predikaka, kpl.

Beseda Tolažbe *Glas bolniške župnije*

Februar 2021

LURŠKA MATI BOŽJA

11. februarja se Cerkev spominja godu Lurške Matere Božje. Poglejmo, kaj se je dogajalo na začetku vidkinji Bernardki in kako so se začela ozdravljenja na tem milostnem kraju.

Bila je družina Subirujevih , živela je v majni hišici, ki je imela samo eno malo kuhinjo in sobico. Živeli so zelo skromno in preprosto. Mati je bila zelo skrbna in

dobra, oče pa, če je imel kaj več cvenka, ga je zapravil za kaj žganega. V Lurdu na pošti je oče občasno našel kakšno delo. Živeli so iz dneva v dan. Danes si težko predstavljamo, v kakšni revščini so nekoč ljudje živeli. In zanimivo, presveta Devica je imela prav, da se je sklonila k najbolj revnim. Bil je 11. februar, oče se je zgodaj zjutraj odpravil na delo na pošto. Tam je naložil na voz razne povoje in odpadke iz Lurške bolnice, ter jih odpeljal v Massabielsko votlino, to je bil kraj, pust in neurejen, tak kot nekoč naša cesta Dveh cesarjev. Ker je bil oče utrujen, je njegova hči Bernardka sklenila, da gredo skupaj s sestro Marijo in sošolko nabirat drva za kurjavo. Preskočiti morajo potok, a Bernardka se boji, da bo padla v vodo. Prosi sošolko Ivano, da bi ji pomagala, a ta jo grobo zavrne z besedami; » Če si ne upaš sama prek potočka, naj te kar vrag vzame.« Bernardka se je kar stresla, saj je verjela, kar je rekla prijateljica, mislila je, da vrag že stoji za njo in jo bo vzel, zato ker sošolka tako hoče. Sestra Marija je bila bolj razumevajoča, rekla ji je, naj kar ostane tam, da bosta z Ivano že same nabrale drva. Tako je Bernardka ostala sama pri potoku ob votlini. Takrat je opazila bližnje drevo, ki se je upogibalo, kot bi bilo izpostavljeno močnemu viharju. Čez čas se je drevo umirilo in Bernardka se je zagledala v votlino, tam je bila pred njo prelepa mlada Gospa. Ni jo poznala, spraševala se je, kaj dela ta lepa Gospa tu in zakaj je prišla je v to umazano votlino. Ne ve, kaj bi naredila, zato se hoče prekrizati a se ne more, to gesto lahko naredi šele potem, ko se tudi Gospa prekriža. Iz žepa izvleče rožni venec, ki ga je vedno nosila s seboj.

Bernardka začne moliti in ob tem opazi prelep alabastrni rožni venec z zlatim križem na koncu, ki je segel Gospe skoraj do tal. Vidi, da tudi Gospa z njo moli. Čez čas prideta do nje sestra in sošolka z vejami dračja in odpravijo se domov. Spotoma jima pove, kaj je doživela v votlini in jima zabiča, naj o tem molčita. A sestra Marija že zvečer pove o dogodku svoji materi. Mama je zgrožena in Bernardko okara, kaj si izmišlja, oče pa jo celo pošilja k ciganom in mešetarjem, če se ne misli spametovati. Novica o prikazni lepe Gospe se je hitro razširila, eni so verjeli, drugi ne. Pri drugem vedenju je bilo ob Bernardki navzočih še nekaj sosedov, in sošolk. Ko pridejo v votlino jih Ljubljena Gospa že čaka, a drugi ne vidijo nič, gledajo le Bernardkin čuden obraz, ki je podoben mrliču. Neka gospa Milejeva je ob teh prikazovanjih mislila, da se v votlini prikazuje njena pokojna nečakinja Eliza, ki je bila predsednica Marijine družbe. Bernardka čeprav nevedna je čutila, da prelepa Gospa ni pokojna Eliza, ni pa vedela, da je to Marija, Božja Mati. V tretjem prikazovanju jo prelepa Gospa prosi naj ljudem pove, da naj pridejo 15 krat v votlino. Oh ljubi Bog, kako si dober in čuteč, neverjetno, osupljivo. Prelepa Gospa vika Bernardko, to skromno 14. letno deklico. Človeka mora to ganiti do srca. Zadeva pride do Pariza. Oblast sklene, da se mora preprečiti to drvenje ljudi v lurško votlino. Sestanejo se na nedeljo, po tehtnem razmisleku se odločijo da bodo Bernardki poslali strah v kosti. Najprej jo zasliši cesarski državni tožilec, nato policijski komisar, vendar nista dosegla nič. V prikazovanju Bernardki kasneje Gospa predlaga, da naj ljudje delajo pokoro in v naslednjem prikazovanju, da naj zgradijo kapelo in hodijo k Njej v procesijah...in to naj pove duhovniku. Duhovnik zahteva, da naj Gospa pove kdo je. Zahteva čudež, želi da v votlini v februarju razcveti rožni grm. A grm se ni razcvetel, pač pa je Gospa imela v mislih nekaj drugega in sicer, da naj se gredo ljudje k izviru umit.... A voda ni bila čista, vsa blatna. To vidi cestni delavec in si misli, da bi si namazal desno oko, poškodovano v kamnolomu. Nanj ni nič videl. Hčerka mu gre iskat nekaj tega mokrega blata, namaže si oko in čez trenutek spregleda, to je bil prvi čudež v Lurdu. Naslednji čudež je ozdravitev otroka, ki ga je mati nesla v votlino, da ga Devica ozdravi. Umije ga z mrzlo lurško vodo. Odnese ga domov, ga da v košaro, gre po vodo k sosedovim, ko se vrne otročiček sedi, prej je bil paraliziran, hrom. Zdravnik se čudi, pokliče svojega stanovanjskega kolega in skupaj prideta do zaključka, da se stanje medicinsko ne da razložiti.

Danes je Lurd veliko romarsko središče, kjer mati Marija tudi v našem času posluša prošnje romarjev in bolnikov, in deli zdravje in milosti mnogim, ki so ranjeni v duši in jih tudi telesno ozdravlja. Tudi mi imamo priložnost, da se v bolezni, življenjskih stiskah in težavah z velikim zaupanjem obrnemo k Njej, ki jo kličemo Zdravje bolnikov.

Matija Rajhard

LURD, KRAJ TELESNEGA IN DUHOVNEGA OZDRAVLJENJA

Štiri leta kasneje, potem, ko je 8. decembra 1854 papež Pij IX. slovesno razglasil dogmo Marijinega brezmadežnega spočetja, se je Devica Marija prikazala revni štirinajstletnici, Bernardki Subiru v vasi Lurd v Franciji. Po zadnjem, osemnajstem prikazanju v masabielski votlini, 16. julija 1858 je Marija za romarje, ki so se obračali nanjo, dosegla številne duhovne in telesne milosti. Te se običajno pojavijo med sveto mašo, prejemanjem zakramentov, pri procesijah s sv. Rešnjim telesom, z lučkami, na križevem potu, katehezah, pri kopelih v bazenih in pitju vode pri izviru, ki se je čudežno pojavil med devetim prikazovanjem, 25. februarja.

V Lurdu je bilo od leta 1858 do današnjih dni več tisoč ozdravljenj, ki jih znanost ne more razložiti. Cerkev je po dolgem preučevanju doslej priznala 70 čudežnih ozdravljenj. Zadnjega je bila deležna sestra redovnica Bernardette Moriau, ki je svojo pot od neozdravljive bolezni popisala v knjigi *Moje življenje je čudež*, s podnaslovom *Nikoli ne smemo obupati*. Knjiga je izšla pri založbi Družina leta 2020.

To dokaj skromno število ozdravljenj nam ne sme vzeti poguma. V tem številu niso zajete brezštevilne duhovne in telesne milosti, ki so jih bili deležni tisti, ki so se v težkih trenutkih z zaupanjem obrnili na Lurško Mater Božjo.

V tem skromnem, a še kako trdnem kraju, saj gre za skalno votlino, Cerkev rade volje pozdravlja Marijo, predvsem kot Brezmadežno, »Polno milosti«, in, kot pravi Sveto pismo, Jezusovo Mater, ki je v Kani Galilejski naročila: »Kar koli vam reče, storite« (Jn, 2,5).

O romanju v Lurd je kratko zapisala upokojena medicinska sestra, ki je v Lurdu še posebno zaznala, kako milo in globoko je vplival ta sveti kraj na vse, še posebej na bolnike in preizkušene. Kako spokorno in v tihoti so se vile velike množice bolnikov na vozičkih in njihovih spremljevalcev k votlini, na križevem potu, k bogoslužju v Bernardkino cerkev, cerkev sv. Jožefa, v Pijevo baziliko, po kozarec lurške vode ... Nepozabno je bilo, ko smo sedeli ob reki Gava, nasproti lurške votline in molili rožni venec z Bernardko. Posebno močno sem začutila Božjo bližino, čutila sem ob sebi mojega pokojnega sina, mamo, očeta, brata. Solze so kar pritekale. (Ivanka Petrovič).

In, če smem še sam dodati, mi je v veliko veselje, da sem v Lurd poromal okoli dvajsetkrat, posebno pa, da se je skupaj z italijanskim UNITALSI, udeležilo štirinajstih romanj blizu tisoč Slovencev, predvsem bolnikov, starejših, zdravstvenih delavcev in prostvoljcev. Kot lurški kaplan sem poklican k še večji ljubezni do bolnikov in Marije. K temu vabim tudi vas, ki se vas vseh spominjam in molim za vas ob 29. svetovnem dnevu bolnikov, ki ga obhajamo prav na praznik Lurške Matere Božje, 11. februarja.

Miro Šlibar, bolniški duhovnik in lurški kaplan